

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkesuisut pålægges at rette henvendelse til Kommuneqarfik Sermersooq med henblik på at drøfte mulighederne for etablering af et krisecenter i Tasiilaq.

(Medlem af Inatsisartut Laura Tànâujik, Siumut)

(1. behandling)

Demokraterne synes det er fantastisk at Laura Tànâujik her endnu en gang sætter fokus på krisecentre og deres vigtige funktion i landet, og tilslutter os forslaget. Når det så er sagt, er det en stor krise i vort land at behovet er så stort.

Efter møder med bl.a. politiet i Grønland, kan vi konstatere at næsten 100 % af denne type forbrydelser – husspektakler og husspektakler med børn, som politiet har været så venlige at opdele deres statistik i, begås i beruset eller påvirket tilstand.

I hvert fald når politiet tilkaldes. Det vil sige når naboerne hører det.

Vold er rigtigt mange ting. Det er ikke blot at slå på en anden.

Vi trænger også til en diskussion af andre former for vold, de mere usynlige eller sværere tilgængelige af slagsen.

Vold er også at tilbageholde penge for sin partner eller børn når de har brug for det – at kontrollere andre økonomisk. Det er at true eller mobbe den forurettede til tavshed eller nedgørelse og anvendelse af social kontrol i lokalsamfundet for offeret.

Det er tilbageholden af hverdagens nødvendigheder, trusler om selvmord hvis ikke partner eller anden part makker ret, seksuelt samkvem uden samtykke i samliv - eller seksuel magtudøvelse. Det er fænomenet gaslighting, som er en form for mentalt misbrug, som består af fordrejning af fakta, hændelser og handlinger overfor offeret - til fordel for krænkeren – indtil offeret begynder at sætte spørgsmålstejn ved sig selv, sine oplevelser og sine beslutninger – til fordel for krænkeren der nu får en ret massiv følelsesmæssig og psykologisk kontrol med offeret.

Det kan være at krænkeren anvender sin myndighed, sit job eller sin position i lokalsamfundet til at isolere og mobbe eller bagtale sit offer – at miskreditere dem overfor andre, at isolere dem.

Vold er også psykisk vold, hvor krænkeren kan have en adfærd hvor vedkommende hele tiden skifter mening; hænger sin partner ud overfor deres familie og venner, systematisk nedbryder deres selvværd og selvtillid, at krænkeren manipulerer og kontrollerer sit offer til et punkt hvor offeret bliver i tvivl om sin psyke, sine rettigheder som menneske og familien og eventuelt børnenes behov og krav på tryghed, værdighed, ro og ly.

Problemet med volden er, at den smitter. De voksne imellem, den afspejles i samfundet og ødelægger både karrierer, uddannelser, liv og relationer – ja sågar tillid til omverdenen. Og den efterlader ofrene for vold i både tavshed og i et indre fængsel de kan kæmpe med hele livet. Ofte i stilhed, for folk taler helst ikke om, at de er ofre for vold.

Det er fortsat tabu, det udlægges ofte som offerets skyld, og voksne hører jævnligt at ”de må tage sig sammen”, eller at de ”selv har valgt det”. Det kan være svært at hente forståelse, at finde en ny vej frem, eller at hente styrke til at forlade volden. Vold der bliver siddende hele livet i sjælen. Det kan være svært at tro på, at der kan være håb, at man er god nok – og vold er ofte kædet tæt, tæt sammen med kærlighed til udøveren af volden. Som også har brug for hjælp. Vold er en særligt ond spiral, der efterlader de fleste med et knust hjerte og knuste drømme.

Voldsspiraler er svære at bryde, og vi bør altså også ofre opmærksomhed på den psykiske vold, og eftervirkningerne af vold.

Demokraterne mener at f.eks. Post Traumatisk Stress Syndrom/lidelse - PTSD er et ofte overset problem her i landet. Der kunne med fordel arbejdes særligt intensivt med PTSD og traume-relaterede område forud for anden behandling – her kan vi kigge til andre nordiske lande. Danmark har f.eks. et rigtigt udmærket Videnscenter for psykotraumatologi, PTSD og andre traume-relaterede lidelser. Pointen er, at vi må tænke nyt også på dette område.

Børn som lever med fysisk, psykisk, emotionel eller andre former for vold, vokser op og tror at det er sådan kærlighed er.

Det er lige så ødelæggende for et menneskes liv, og har lige så mange usynlige, ødelæggende fangarme i både sociale relationer - som åbenlyse; i f.eks. videreførsel af voldsmønstre eller affødsel af nye former for forbrydelser og krænkelse.

Det er Demokraterne magtpåliggende, at vi endnu en gang slår fast at børn og unge har krav på, og ret til at samfundet reagerer ved denne type overlast.

Det offentlige, borgere, forældre, daginstitutioner, pædagogiske dagtilbud, skoler og enhver voksen i Grønland har samlet set en forpligtelse til at sætte ind og underrette det offentlige hvis der er mistanke om vold, seksuelt misbrug eller anden form for groft svigt af børn. Og det offentlige har en forpligtelse til at reagere. Med det samme.

Demokraterne er glade for, at medlemmet af Inatsisartut for Siumut fremkommer med et konkret forslag til oprettelse af et krisecenter, og dette forslag indstiller vi til vedtagelse.

Men vi mener samtidig at vi bør intensivere arbejdet for at få diskuteret vold i alle dens former, dens affødte effekter og generelt mangler en massiv folkeoplysning omkring vold og dens følger, således ofre for den ikke stigmatiseres, og sådan at befolkningen selv kan udvide deres handlemuligheder og søge hjælp.

Forslaget henvises til behandling i Familie- og Sundhedsudvalget.